

Miklavž
je imel ob smrti
čez 70 let, še vedno pa na
predvečer svojega godu,
6. decembra, obiskuje
domove in obdaruje
otroke.

Še za časa
svojega življenja
se je večkrat prikazal
v viharjih. Reševal je ladje
in ljudi ter tako postal
zaveznik mornarjev.

Škof Miklavž si je z vsem srcem
prizadeval, da bi bil oče vernikom svoje
škofije. Ob sleherni priložnosti je
podpiral in skrbel za uboge. Ko je neko
leto v deželi zavladala huda lakota, je
nekega večera reven mlinar sklenil, da
bo prodal svoje tri hčere, ker jih ni več
mogel preživljati, brez dote pa se
hčerke niso moge poročiti.
Ko je za to izvedel škof Miklavž, jim je
ponoči skozi okno vrgel vrečo zlatnikov
in jim s tem zagotovil dostojno poroko.

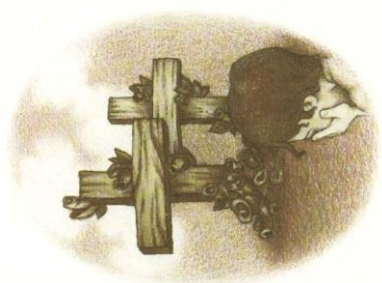

Ob neki drugi priložnosti je v času velikega pomanjkanja škof
Miklavž oskrbel svoje ljudstvo z velikimi količinami žita.

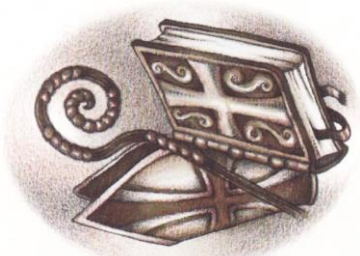
Starša sta Miklavža vzgajala v veri in
radodarnosti, ker pa sta bila oba že precej v
letih, je dečku kmalu umrl mati, ne dolgo za
tem pa še oče. Miklavž je postal sirota.

V mestu Mira, v Mali Aziji, sta živela mož in
žena. Bila sta zelo bogata, a brez otrok. Leta
so minevala in na veliko presenečenje
sorodnikov in znancev je leta 260 Bog uslišal
njune molitve ter jima podaril sina. »Dali mu
bomo ime Miklavž,« je veselo rekel njegov

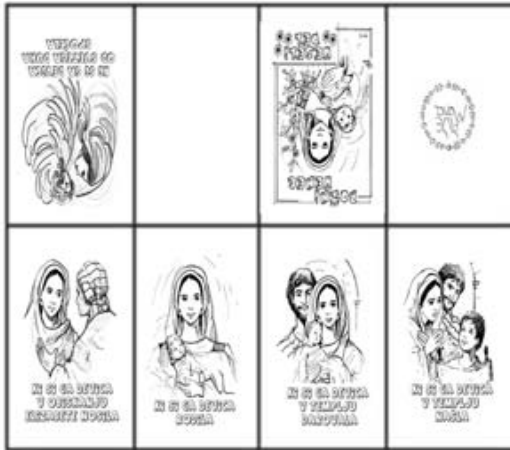

Od takrat naprej je zanj skrbel stric. Tako se je Mi
preselil v mesto Mira, kjer ga je stric seznanil
s škofom. Ta je pomagal mlademu Miklavžu,
da je nadaljeval študij ter postal duhovnik.

Mnogo let kasneje so v Miri volili novega škofa,
Ker se niso mogli odločiti, so izbiro prepustili Bogu:
kdor bo naslednje jutro prvi vstopil v cerkev, ta naj
bo novi škof. Naslednji dan je Miklavž, ne da bi kaj
vedel o tej odločitvi, že ob svitu prišel molit v božji
hram, kakor je imel navado vsak dan.

NAREDI KNJIŽIČO

1 Zapogni list na 8 delov

4 Porini stranska robova proti sredini

2 Zareži v sredini kot vidiš na sliki

3 Odpri in znova zapogni list po dolžini

5 Zloži robove v knjižico